

# Πράξις Αναγραφής εις το Αγιολόγιον Οσίου Παΐσιου του Αγιορείτου

/ [Πεμπτουσία](#)



**Βαρθολομαίος ελέω Θεού Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης και Οικουμενικός Πατριάρχης**

Αριθμ. Πρωτ. 13

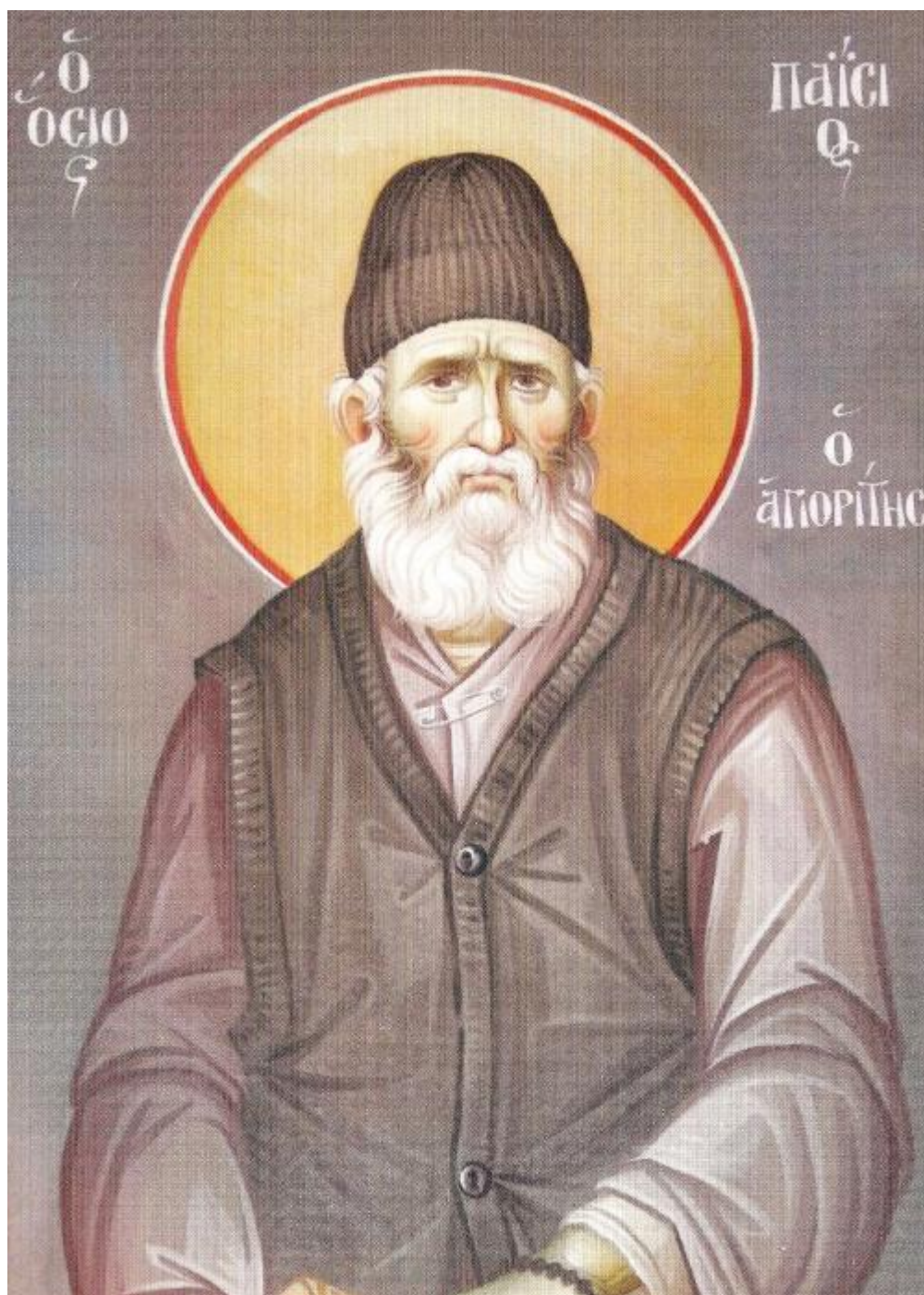
**Πατριαρχική και Συνοδική Πράξις  
Αναγραφής εις το Αγιολόγιον της Ορθοδόξου Εκκλησίας  
του Οσίου Παΐσιου του Αγιορείτου**

«Και έσται ο ανήρ, ον αν εκλέξηται Κύριος, ούτος άγιος»

(Αριθμ. ις' 7)

Όρος του θεού, ως αληθώς· Όρος Άγιον και κλήρος της Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιιπαρθένου ο ουρανογεΐτων Άθως· στάδιον πνευματικών αγώνων, τόπος ασκήσεως, μετάνοιας και προσευχής και εργαστήριον αγιότητος των εν αυτώ ενασκούμενων ανά τους αιώνας αναρίθμητων ασκητών, μιγάδων και μοναστών, ανωνύμων και επωνύμων· καύχημα και στέφανος της Μητρός Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, υπό την κανονικήν και πνευματικήν δικαιοδοσίαν και διαρκή εκκλησιαστικήν μέριμναν και φροντίδα αυτής· αλλά και άέναντος προσευχητική δέησις υπέρ της Οικουμένης μυστικώς αρδευομένης υπό των αδιαλείπτως νυχθημερόν αναπεμπομένων υπό μοναστών ευχών και δεήσεων «υπέρ της άνωθεν ειρήνης και της σωτηρίας των ψυχών» των όπου γης Όρθοδόξων Χριστιανών αλλά και «υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου και ευσταθείας των Αγίων του Θεού Εκκλησιών». Πλείστοι όσοι οι θεοφιλώς ασκήσαντες και τελειωθέντες, μετά τον πρώτον γνωστόν Άγιον Πέτρον τον Αθωνίτην, εν αυτώ, οΐτινες ανεδείχθησαν σκεύη εκλεκτά του Αγίου Πνεύματος, διά των ασκητικών ιδρώτων και θεοφιλών καμάτων, κοσμηθέντες δε διά ποικίλων εκτάκτων θείων χαρισμάτων ως το της προοράσεως, της

θαυματουργίας, της διακρίσεως των πνευμάτων, της απλανούς πνευματικής καθοδηγίας, του παρακλητικού λόγου και πλείστων άλλων, κοσμούντες νυν τον πολυάστερον ουρανόν του καθ' ημάς Ορθόδοξου εορτολογίου και γενόμενοι αιώνιοι οδηγοί προς την Βασιλείαν των ουρανών.



Αυτού τούτου του αληθινού θεού ήμών διαβεβαιώσαντος διά του ανθρώπου Αυτού τον ιερέα Ηλεί και διαχρονικώς πάντα πιστεύοντα τω Νόμω Αυτού «τους δοξάζοντάς με δοξάσω», ως εν τη βίβλω Α΄ των Βασιλειών, κεφαλαίω β΄, στίχω λ΄ γέγραπται, η καθ' ημάς Μήτηρ Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία αρχήθεν της εν τω κόσμω σωτηριώδους στρατείας αυτής ουκ επαύσατο αναγνωρίζειν τοιαύτα θεία και άγια σκεύη του Πνεύματος, αγγέλους μάλλον ειπείν ή ανθρώπους,

δοξάσαντας τρόποις, λόγοις και έργοις ποικίλοις τον επουράνιον Πατέρα, όθεν και εδόξασε και δοξάζει και άχρι τέλους αιώνων θέλει δοξάζειν αυτούς ως εμπρέπει Αγίοις.

Παύλου δε του Αποστόλου διακηρύττοντος εν τη προς Ρωμαίους Επιστολή αυτού, κεφαλαίω ε΄, στίχω κ΄ και κα΄, «ου επλεόνασεν η αμαρτία, υπερεπερίσσευσεν η Χάρις» και της πραγματικότητας ταύτης ακαταπαύστως και κατά την σύγχρονον εποχήν βιουμένης υπό της Εκκλησίας διά της απειραρίθμου στρατιάς των αναδεικνυομένων καθ' εκάστην, γνωστών και εν πολλοίς αφανών, όσιων και άγιων μορφών, διά της άρσεως του προσωπικού αυτών σταυρού επομένων τω Κυρίω ήμών Ιησού Χριστώ, τω διά του σταυρικού Αυτού θανάτου καταργήσαντι τον το κράτος έχοντα του θανάτου και διά της ενδόξου Αυτού Αναστάσεως δωρησαμένω την αιώνιον ζωήν παντί τω βουλομένω, ημείς, δυσπιστούντες την τοιαύτην αδιάκοπον θείαν ευεργεσίαν του Αρχηγού της Πίστεως ημών συν τω Ιερώ Ψαλμωδώ εκπληττόμενοι αναφωνούμεν «Τις Θεός μέγας ως ο Θεός ημών; Συ ει ο Θεός ο ποιών θαυμάσια» (Ψαλμός οδ΄, στ. ιδ΄-ιε΄) και «Μέγας ει, Κύριε, και θαυμαστά τα έργα Σου και ουδείς λόγος εξαρκέσει προς ύμνον των θαυμασίων Σου».

Τοιούτος γαρ συνεχιστής της παραδόσεως αγιότητας και κενωτικής προσφοράς της Αγιωτάτης Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, του ήθους και του φρονήματος αυτής, ανεδείχθη, μεταξύ πολλών άλλων ανωνύμων εν όρεσι και αποκρήμνοις σπηλαίοις και οπαίς της γης ενασκησαμένων και τελειωθέντων αγιορειτών ασκητών, επ' έσχατων των καθ' ημάς χρόνων θεοφόρος ασκητής και πολυχαρισματικόν όργανον της Παναγίας Τριάδος ο εκ της Αγιοτόκου Καππαδοκίας μεν έλκων την κατά σάρκα καταγωγήν, εν δε τω Περιβολίω της Κυρίας ήμών Θεοτόκου τον μονήρη βίον ασκήσας εν αγώσι και εν δάκρυσι πολλοίς οσιώτατος Μοναχός Παΐσιος, κατά κόσμον Αρσένιος Εζνεπίδης, δι' εκτάκτων χαρισμάτων κοσμηθείς παρά Κυρίου, στύλος αληθής και παρακλήτωρ πιστών αναδειχθείς και δοξάσας διά του θαυμαστού βίου αυτού τον Πατέρα ήμών τον εν ουρανοίς. Τοιαύτης ευαγγελικής τελειότητας, σπουδή και αρετών συντονία, ηξιώθη μεμαρτυρημένως υπό της αλανθάστου συνειδήσεως των πιστών ο εκ χώρας Καππαδοκών μοναχός Παΐσιος, τουπίκλην Εζνεπίδης, διανύσας επί ήμισυ και πλέον αιώνος την ασκητικήν και εν πτωχεία και στερήσεσι τρίβον, το μοναχικόν τριβώνιον περιβληθείς εν Όρει τω Αγίω· αντιταχθείς διά βίου παντός τω κοσμοκράτορι του αιώνος τούτου· μαρτυρήσας την καλήν ομολογίαν και την αμώμητον Ορθόδοξον πίστιν κρατύνας· την Εκκλησίαν και την δόξαν αυτής λαμπρύνας ότι «πύλαι Άδου ού κατισχύσουσιν αυτής»· αναλωθείς έργω εμπράκτω και πράξει ελλόγω εν τη υπακοή του Χριστού και τη αγάπη προς τον Θεόν και προς τον πλησίον. Ούτος, οσιότητι και αγιότητι βίου πολιτευθείς, τόπος του κατά

Χριστόν πολιτεύματος και αρετής ζώσα εικών αποβάς, διδαχή πλήθους ορθοδόξων διδάσκαλος και πνευματικός καθοδηγητής καταστάς, εαυτόν παρέστησε και ανέδειξεν, εις υψηλά πνευματικά μέτρα ανελθών, σκεύος του Παναγίου Πνεύματος, τιμηθείς δε παρά Θεού διά του χαρίσματος ιάσεως ασθενών και πασχόντων.

Νυν δε οσημέραι πληθυνομένης της εκ του τάφου του μακαριστού ασκητού εκχεομένης ευλογίας και επιτελουμένων συνεχώς θαυμαστών σημείων και θεραπειών σωματικών και ψυχικών νόσων, η περιρρέουσα πίστις πόντων των απειραρίθμων Ορθοδόξων πιστών παρεκίνησε την ημετέραν Μετριότητα, αξιωθείσαν όπως ιδίοις όμμασι και αισθήσεσι γνωρίση και πνευματικώς συνδεθή μετά του Μοναχού Παΐσιου και αυτοψί διαπιστώση την γενικήν εκκλησιαστικήν συνείδησιν περί της αγιότητος του εκλεκτού τούτου του Θεού, μετ' επισταμένην μελέτην και σχετικήν εισήγησιν της Συνοδικής Κανονικής Έπιτροπής, ίνα μετά των περί ημάς Ιερωτάτων Μητροπολιτών και υπερτίμων, των εν Αγίω Πνεύματι αγαπητών ημίν αδελφών και συλλειτουργών, Συνοδικώς θεσπίσωμεν και ορίσωμεν και εν Αγίω διακελευσώμεθα Πνεύματι, όπως από του νυν και εις το εξής εις αιώνα τον άπαντα ο ειρημένος εν τω Αγιωνύμω Όρει του Άθω ασκητικώς την πορείαν τον βίου βαδίσας Μοναχός Παΐσιος συναριθμήται τοις Οσίοις Πατράσι και Αγίοις της Μιας, Αγίας, Καθολικής και: Αποστολικής Εκκλησίας, ετησίαις ιεροτελεστίαις τιμώμενος και ύμνοις εγκωμίων γεραιρόμενος τη ιβ΄ του μηνός Ιουλίου, καθ' ην ημέραν το πνεύμα Αυτού τω Δικαιοκρίτη Κυρίω της Ζωής ειρηνικώς παρέθετο.

Εις ένδειξιν δε τούτου και βεβαίωσιν εγένετο και η παρούσα Πατριαρχική ήμών και Συνοδική Πράξις, καταστρωθείσα μεν και υπογραφείσα εν τώδε τω Ιερώ Κώδικι της καθ' ημάς Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, εν ίσω δε απαραλλάκτω σταλείσα τη Ιερά Κοινότητι του Αγίου Όρους, προς επ' εκκλησίας ανάγνωσιν και κατάθεσιν είτα εν τοις Αρχείοις αυτής,

Εν έτει σωτηρίω, βιε΄, κατά μήνα Ιανουάριον ιβ΄

Επινεμήσεως Η΄

Ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως αποφάινεται Βαρθολομαίος

ο Σικάγου Ιάκωβος

ο Ελβετίας Ιερεμίας

ο Τορόντο Σωτήριος

ο Κρήτης Ειρηναίος

- ο Σύμης Χρυσόστομος
- ο Βοστώνης Μεθόδιος
- ο Μεξικού Αθηναγόρας
- ο Γορτύνης και Αρκαδίας Μακάριος
- ο Αρκαλοχωρίου Ανδρέας
- ο Βελγίου Αθηναγόρας
- ο Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας Παΐσιος
- ο Κυδωνιών Αθηναγόρας